

“मीठे बच्चे – तिमी डबल अहिंसक रूहानी सेना हौ, तिमीले श्रीमतको आधारमा आफ्नो दैवी राजधानी स्थापना गर्नु छ ।”

प्रश्न:- तिमी रूहानी सेवाधारी बच्चाहरूले सबैलाई कुन कुराको चेतावनी दिन्छौ ?

उत्तर:- तिमीले सबैलाई चेतावनी दिन्छौ- यो त्यही महाभारत लडाईंको समय हो, अब यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुनु छ, बाबाले नयाँ दुनियाँको स्थापना गराइरहनुभएको छ । विनाशपछि फेरि जयजयकार हुन्छ । तिमीले आपसमा मिलेर राय सल्लाह गर्नु छ- विनाशभन्दा पहिले सबैलाई बाबाको परिचय कसरी मिल्न सक्छ ।

गीत:- तूने रात गाँवाई सो के

ओम् शान्ति । बाबाले सम्झाइरहनुभएको छ उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान् । फेरि उहाँलाई प्रधान सेनापति (कमाण्डर इन चीफ) आदि भन्न सकिन्छ किनकि तिमी सेना हौ नि । तिम्रो सुप्रिम कमाण्डर को हुनुहुन्छ ? यो पनि जान्दछौ । दुई सेना छन्- ती हुन् जिस्मानी, तिमी हौ रूहानी । तिनीहरू हदका तिमी बेहदका । तिमीहरूमा कमाण्डर पनि छन्, जनरल पनि छन्, लेफ्टिनेन्ट पनि छन् । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी श्रीमतको आधारमा राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं । लडाईं आदिको त कुनै कुरा छैन । हामी सारा विश्वमा फेरि आफ्नो दैवी राज्य स्थापना गरिरहेका छौं श्रीमतको आधारमा । कल्प-कल्प हाम्रो यो पार्ट चल्छ । यो सबै हो बेहदको कुरा । ती अन्य लडाईंमा यी कुरा हुँदैन । उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ । उहाँलाई जादूगर, रत्नागर र ज्ञानका सागर पनि भनिन्छ । बाबाको महिमा अपरम्पार छ । तिमीले बुद्धिद्वारा केवल बाबालाई याद गर्नु छ । मायाले याद भुलाइदिन्छ । तिमी हौ डबल अहिंसक रूहानी सेना । तिमीलाई यो ख्याल चल्छ- हामीले आफ्नो राज्य कसरी स्थापना गरौं । ड्रामाले अवश्य गराउँछ । पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ नि । जो राम्रा-राम्रा बच्चाहरू छन्, उनीहरूले आपसमा राय सल्लाह गर्नुपर्छ । मायासँग युद्ध त अन्त्यसम्म तिम्रो चलिरहन्छ । यो पनि जान्दछौ- महाभारत लडाईं त अवश्य हुनु नै छ । नत्र पुरानो दुनियाँको विनाश कसरी हुन्छ । बाबाले हामीलाई श्रीमत दिइरहनुभएको छ । हामी बच्चाहरूले फेरि आफ्नो राज्य-भाग्य स्थापना गर्नु छ । यस पुरानो दुनियाँको विनाश भएर फेरि जयजयकार हुनु नै छ, जसको लागि तिमी निमित्त बनेका छौ । त्यसैले आपसमा भेट्नु पर्छ । कसरी-कसरी हामीले सेवा गरौं । सबैलाई बाबाको सन्देश सुनाऔं, अब यस पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ । बाबाले नयाँ दुनियाँको स्थापना गरिरहनुभएको छ । लौकिक पिताले नयाँ घर बनाए भने बच्चाहरू खुशी हुन्छन् । त्यो हो हदको कुरा, यो हो सारा विश्वको कुरा । नयाँ दुनियाँलाई सत्ययुग, पुरानो दुनियाँलाई कलियुग भनिन्छ । अहिले पुरानो दुनियाँ हो त्यसैले यो जानकारी हुनुपर्छ- बाबा कहिले र कसरी आएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । यो कुरा तिमीहरूमा नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछन् । सबैभन्दा ठूलो हुनुहुन्छ बाबा, बाँकी फेरि नम्बरवार महारथी, घोडेसवार, पैदल सेना छन् । कमाण्डर, क्याप्टेन- यो त केवल उदाहरण दिएर सम्झाइन्छ । त्यसैले बच्चाहरूले आपसमा मिलेर राय निकाल्नुपर्छ- कसैलाई पनि बाबाको परिचय कसरी दिने, यो हो रूहानी सेवा । हामी आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई चेतावनी कसरी दिऔं, बाबा नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नको लागि आउनुभएको छ ।

२०७२ आषाढ २२ मंगलवार ७-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
पुरानो दुनियाँको विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। यो त्यही महाभारत लडाई हो। महाभारत
लडाईपछि फेरि के हुन्छ ? मनुष्यले त यो कुरा बुझ्दैनन्।

तिमी अहिले महसुस गर्छौं— अहिले हामी संगममा पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं। अहिले बाबा
आउनुभएको छ पुरुषोत्तम बनाउन। यसमा लडाई आदिको कुनै कुरा छैन। बाबाले
सम्भाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, पतित दुनियाँमा एकजना पनि पावन हुन सक्दैन। पावन दुनियाँमा
फेरि एकजना पनि पतित हुन सक्दैन। यति सानो कुरा पनि कसैले बुझ्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई
सबै चित्र आदिको सार सम्भाइन्छ। भक्तिमार्गमा मनुष्य जप-तप, दान-पुण्य आदि जे पनि गर्छन्,
त्यसबाट अल्पकालको लागि काग विष्टा समान सुखको प्राप्ति हुन्छ। तर जब कोही यहाँ आएर
सम्भन्छन् तब यी कुरा बुद्धिमा बस्न सक्छ। यो हो नै भक्तिको राज्य। ज्ञान अलिकति पनि छैन।
जसरी पतित दुनियाँमा पावन एक जना पनि छैन, त्यस्तै ज्ञान पनि एक बाहेक अरू कुनैमा छैन।
वेद-शास्त्र आदि सबै भक्तिमार्गका हुन्। सिँढी उत्रिनु नै छ। अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ, यसमा
नम्बरवार सेना छन्। मुख्य-मुख्य जो कमाण्डर, क्याप्टेन, जनरल आदि छन्, उनीहरूले आपसमा
मिलेर राय गर्नुपर्छ, हामी बाबाको सन्देश कसरी दिऔं। बच्चाहरूलाई सम्भाइएको छ— मेसेन्जर,
पैगम्बर अथवा गुरु भनेको एउटै हो। बाँकी सबै हुन् भक्तिमार्गका। संगमयुगी केवल तिमी मात्र हो।
यो लक्ष्मी-नारायण लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) बिलकुल ठीक छ। भक्तिमार्गमा सत्य-नारायणको
कथा, तीजरीको कथा, अमरकथा बसेर सुनाउँछन्। अहिले बाबाले तिमीलाई सच्चा सत्य-नारायणको
कथा सुनाइरहनुभएको छ। भक्तिमार्ग हो भूत काल (पास्ट) को कुरा, जो बितेर जान्छ उनको पछि
मन्दिर आदि बनाउँछन्। जसरी शिवबाबाले अहिले तिमीलाई पढाइरहनुभएको छ, पछि भक्तिमार्गमा
यादगार बनाउँछन्। सत्ययुगमा शिव वा लक्ष्मी-नारायण आदि कसैको पनि चित्र हुँदैन। ज्ञान
बिलकुल बेग्लै छ, भक्ति बेग्लै छ। यो पनि तिमी जान्दछौ। बाबाले भन्नुभएको छ— नराम्रो नसुन,
(हियर नो इभिल), नराम्रो नबोल (टक नो इभिल).....।

तिमी बच्चाहरूलाई अहिले कति खुशी छ, नयाँ दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ। सुखधामको
स्थापनाको लागि बाबाले हामीलाई फेरि निर्देशन दिइरहनुभएको छ, त्यसमा पनि नम्बरवन निर्देशन
दिनुहुन्छ पावन बन। पतित त सबै छन् नि। जो राम्रा-राम्रा बच्चाहरू छन् उनीहरूले आपसमा
मिलेर राय गर्नुपर्छ। सेवालाई कसरी बढाउने ? गरिबहरूलाई कसरी सन्देश दिने ? बाबा त कल्प
पहिले जस्तै आउनुभएको छ। भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर म पितालाई याद गर। राजधानी
अवश्य स्थापना हुनु छ। अवश्य बुझ्नेछन्। जो देवी-देवता धर्मका होइनन् उनीहरूले बुझ्दैनन्।
विनाश कालमा ईश्वरसँग विपरीत बुद्धि हुन् नि। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हाम्रो मालिक हुनुहुन्छ
बाबा। तिमी न विकारमा जानु छ, न लड्नु-भगडा गर्नु छ। तिम्रो ब्राह्मण धर्म धेरै उच्च छ।
उनीहरू शूद्र धर्मका, तिमी ब्राह्मण धर्मका। तिमी चोटी, उनीहरू पैताला। चोटीभन्दा माथि हुनुहुन्छ
उच्चभन्दा उच्च निराकार भगवान्। यी आँखाद्वारा नदेख्ने भएकाले विराट् रूपमा चोटी (ब्राह्मण) र
शिवबाबालाई देखाउँदैनन्। केवल भन्दछन्— देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र। जो देवता बन्छन् तिनै फेरि
पुनर्जन्म लिएर क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्छन्। विराट् रूपको पनि अर्थ कसैले जान्दैनन्। अहिले तिमी
जान्दछौ, त्यसैले यथार्थ (करेक्ट) चित्र बनाउनुपर्छ। शिवबाबा पनि देखाइएको छ र ब्राह्मण पनि
देखाइएको छ, तिमीले अब सबैलाई यो सन्देश दिनु छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद

२०७२ आषाढ २२ मंगलबार ७-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन गर । तिम्रो काम हो सन्देश दिनु । जसरी बाबाको महिमा अपरमअपार छ, त्यस्तै भारतवर्षको पनि धेरै ठूलो महिमा छ । यो पनि ७ दिन कसैले सुने भने तब बुद्धिमा बस्छ । भन्दछन्- फुर्सद छैन । अरे, आधा कल्प पुकार्दै आएका छौ, अब उहाँ यथार्थ (प्राक्टिकल)मा आउनुभएको छ । बाबा त आउनु नै पर्छ अन्त्यमा । यो पनि तिमी ब्राह्मणले जान्दछौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । पढाइ शुरू गर्नु, निश्चय भयो । माशूक (प्रियतम) आउनुभएको छ, जसलाई हामी पुकार्थ्यौ, अवश्य कुनै शरीरमा आउनुभएको हुनुपर्छ । उहाँको आफ्नो शरीर त छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- म यिनमा प्रवेश गरेर तिमी बच्चाहरूलाई सृष्टि-चक्रको, रचयिता र रचनाको ज्ञान दिन्छु । यो अरू कसैले पनि जान्दैनन् । यो पढाइ हो । धेरै सरल गरेर सम्झाउनु हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई कति धनवान् बनाउँछु । कल्प-कल्प तिमी जस्तो पवित्र र सुखी कोही पनि हुँदैनन् । तिमी बच्चाहरूले यस समयमा सबैलाई ज्ञान दान दिन्छौ । बाबाले तिमीलाई रत्नहरूको दान दिनुहुन्छ, तिमी अरूलाई दिन्छौ । विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ । तिमीले आफ्नै तन-मन-धनबाट श्रीमत अनुसार स्वर्ग बनाइरहेका छौ । कति ठूलो कार्य हो । तिमी गुप्त सेना हौ, कसैलाई पनि थाहा छैन । तिमी जान्दछौ- हामी विश्वको बादशाही लिइरहेका छौं, श्रीमतद्वारा श्रेष्ठ बन्छौं । अब बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर । कृष्णले त भन्न सक्दैनन्, उनी त राजकुमार (प्रिन्स) थिए । तिमी राजकुमार (प्रिन्स) बन्छौ नि । सत्ययुग-त्रेतामा पवित्र प्रवृत्ति मार्ग हुन्छ । अपवित्र राजाहरू पवित्र राजा-रानी, लक्ष्मी-नारायणको पूजा गर्छन् । पवित्र प्रवृत्ति मार्गको राज्य चल्छ, त्यसपछि हुन्छ अपवित्र प्रवृत्ति मार्ग । आधा-आधा छ नि, दिन र रात । लाखौं वर्षको कुरा भयो भने त आधा-आधा हुन सक्दैन । लाखौं वर्ष भयो भने हिन्दुहरू जो वास्तवमा देवता धर्मका हुन्, उनको संख्या धेरै हुनुपर्थ्यो । अनगिन्ती हुनुपर्थ्यो । अहिले त गणना गर्न सकिन्छ नि । यो ड्रामामा निश्चित छ, फेरि पनि हुन्छ । मृत्यु सामुन्ने खडा छ । यो त्यही महाभारत लडाई हो । त्यसैले आपसमा मिलेर सेवाको योजना बनाउनुपर्छ । सेवा त गरिरहन्छन् । नयाँ-नयाँ चित्र पनि निस्कन्छन्, प्रदर्शनी पनि गर्छन् । ठीक छ, अब फेरि के गर्न सकिन्छ ? ठीक छ रुहानी संग्रहालय बनाऊ । स्वयंले हेरेर गए भने फेरि अरूलाई पठाउँछन् । गरिब वा धनवानले धर्मको हिस्सा (धर्माऊ) त निकाल्छन् नि । धनवानले धेरै निकाल्छन्, यसमा पनि यस्तै हो । कसैले एक हजार निकाल्छन्, कसैले कम । कसैले त दुई रूपैया पनि पठाउँछन् । भन्छन्, एक रूपैयाको इँट लगाइदिनुहोला । एक रूपैया २१ जन्मको लागि जम्मा गरिदिनुहोला । यो हो गुप्त । गरिबको एक रूपैया, धनवानको एक हजार बराबर हुन्छ । गरिबसँग थोरै मात्र छ त्यसैले के गर्न सक्छन् । हिसाब छ नि । व्यापारीहरू धर्माऊ निकाल्छन्, अब के गर्नुपर्छ । बाबालाई मदत गर्नुपर्छ । बाबा फेरि बदलामा (रिटर्नमा) २१ जन्मको लागि दिनुहुन्छ । बाबा आएर गरिबहरूलाई मदत गर्नु हुन्छ । अब त यो दुनियाँ नै रहँदैन । सबै माटोमा मिल्छ । यो पनि जान्दछौ- स्थापना अवश्य हुनु छ कल्प पहिला जस्तै । निराकार बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, देहका सबै धर्म त्यागेर एक बाबालाई याद गर । यी ब्रह्मा पनि रचना हुन् नि । ब्रह्मा कसका बच्चा हुन्, कसले रचना गरे ? ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई कसरी रचना गर्छन् ? यो पनि कसैले जान्दैनन् । बाबा आएर सत्य कुरा सम्झाउनु हुन्छ । ब्रह्मा पनि अवश्य मनुष्य सृष्टिमा नै हुनुपर्छ । ब्रह्माको वंशावलीको गायन छ । भगवान्ले मनुष्य सृष्टिको रचना कसरी रचनुहुन्छ, यो कसैले पनि जान्दैनन् । ब्रह्मा त यहाँ नै हुनु पर्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- जसमा मैले प्रवेश गरेको छु, यो पनि धेरै

२०७२ आषाढ २२ मंगलबार ७-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन जन्मको अन्तिम जन्म हो। यिनले पूरा ८४ जन्म लिएका छन्। ब्रह्मा कुनै रचयिता होइनन्। रचयिता त एक निराकार नै हुनुहुन्छ। आत्माहरू पनि निराकार हुन्। उहाँ त अनादि हुनुहुन्छ। कसैले रचना गरेको होइन। फेरि ब्रह्मा कहाँबाट आए ? बाबा भन्नुहुन्छ— मैले यिनमा प्रवेश गरेर नाम परिवर्तन गरेको हुँ। तिमी ब्राह्मणहरूको पनि नाम परिवर्तन गरौं। तिमी हौ राजऋषि, शुरूमा संन्यास गरेर साथमा रहन थाल्यौ त्यसैले नाम परिवर्तन गरौं। फेरि देखें— मायाले खाइदियो तब माला बनाउन, नाम राख्न छोडिदिएँ।

आजकल दुनियाँमा हर कुरामा धेरै ठगी छ। दूधमा पनि ठगी छ। सस्तो चीज त मिल्दैन। बाबाको लागि पनि ठगी। स्वयंलाई नै भगवान् कहलाउन थाल्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— आत्मा के हो, परमात्मा के हो। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार छौ। बाबाले जान्नुहुन्छ— को कसरी पढ्छन् र पढाउँछन्, के पढ पाउँछन्। निश्चय छ हामी बाबाद्वारा विश्वको युवराज (क्राउन प्रिन्स) बनिरहेका छौं। यस्तो पुरुषार्थ गरेर देखाउनु छ। हामी युवराज (क्राउन प्रिन्स) बन्यौं। फेरि ८४ को चक्र लगायौं अब फेरि बन्छौं। यो हो नर्क, यसमा केही पनि छैन। फेरि बाबा आएर भण्डारा भरपुर गरेर काल कंटक दूर गर्नुहुन्छ। तिमीले सबैसँग सोध— यहाँ भण्डारा भरपुर गर्न आउनु भएको हो नि, हैन ? अमरपुरीमा काल आउन सक्दैन। बाबा आउनु हुन्छ नै भण्डारा भरपुर गरेर काल कंटक दूर गर्न। त्यो हो अमरलोक, यो हो मृत्युलोक। यस्ता मीठा कुरा सुन्नु र सुनाउनु पर्छ। व्यर्थ कुरा होइन। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा विश्वको मालिक बन्ने पढाइ पढाउन आउनुभएको छ त्यसैले कहिल्यै यस्तो नभन्नु— हामीलाई फुर्सद छैन। श्रीमत अनुसार तन-मन-धनबाट विश्वलाई स्वर्ग बनाउने सेवा गर्नु छ।
- २) आपसमा धेरै मीठा-मीठा ज्ञानका कुरा सुन्नु र सुनाउनु छ। बाबाको यो निर्देशन सधैं याद रहोस्— नराम्रो नसुन, नराम्रो नबोल (हियर नो इभिल, टक नो इभिल)....।

वरदानः— कम्बाइन्ड स्वरूपको स्मृतिद्वारा अभूल बन्ने निरन्तर योगी भव

जो बच्चा स्वयंलाई बाबाको साथमा कम्बाइन्ड अनुभव गर्छन् उनलाई निरन्तर योगी भवको वरदान स्वतः मिल्छ किनकि उनहरू जहाँ रहे पनि मिलन मेला भइरहन्छ। उनीहरूलाई कसैले जति नै भुलाउने कोसिस गरून् तर अभूल हुन्छन्। यस्ता अभूल बच्चाहरू, जो बाबाका अति प्यारा छन्, उनीहरू नै निरन्तर योगी हुन् किनकि प्यारको निशानी हो— स्वतः याद। उनको संकल्प रूपी नङ् पनि मायाले हल्लाउन सक्दैन।

स्लोगनः— कारण सुनाउनुको सट्टा त्यसको निवारण गर अनि आशीर्वादको अधिकारी बन्छौ।